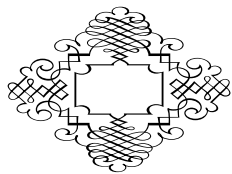

наставника, духівника. А підтвердженням цьому є факт, що в селі Угля не проходить жодне свято, чи богослужіння, де б не згадали теплими словами про о. Вікентія. І це є найкращим пам'ятником вірному слугі Божому і добрим прикладом для наслідування нинішнім і прийдешнім поколінням.

*Андрій Світлинець,
Сергій Канайло,
ієрей Олександр Монич*

Ієромонах Даміан (Бонь) (28.09.1895 - 14.08.1954)

Ієромонах Даміан (в миру Дмитро Петрович Бонь) народився 28 вересня 1895 р. у с. Монастирець Хустського району. Протягом 1901-1907 рр. навчався у народній школі. Призваний до австро-угорської армії і брав участь у Першій світовій війні, з якої повернувся у 1917 р. 8 листопада 1920 р. вступив послушником до Свято-Миколаївського чоловічого монастира у с. Іза. 5 червня 1923 р. пострижений у чернецтво. 6 червня того ж року єпископом Досифеєм (Васич) рукоположений в ієродиякона. У 1924-1925 рр. навчався у богословській семінарії в Сербії. 24 лютого 1925 р. рукоположений в сан ієромонаха. У 1933-1937 рр. навчався на пастирсько-богословських курсах при Свято-Миколаївському монастирі.

26 березня 1925 р. призначений на приход у с. Березово Хустського округу. 8 січня 1926 р. переведений до с. Липецька Поляна Хустського округу. З 18 червня по 15 вересня 1929 р. перебував на послуху в монастирі в Ізі. 15 вересня 1929 р. призначений настоятелем у с. Луково Іршавського округу. З 19 серпня по 24 жовтня 1932 р. – священик у с. Кобилецька Поляна Рахівського округу. 27 серпня 1933 р. переведений у с. Олешник Севлюшського округу. З 30 грудня 1941 р. – настоятель парафії в с. Кричово Тячівського округу¹.

¹ ДАЗО. – Ф. Р – 1490. – Оп. 4д. – Спр. 166. – Арк. 24.

27 грудня 1947 р. єпископом Нестором (Сидорук) призначений на посаду духівника Свято-Вознесенського жіночого монастиря в Чумальові¹.

*Єромонах Даміан (Бонь),
1950-і рр.*

13 червня 1952 р. був заарештований органами МДБ за звинуваченням у зв'язках з бандитами у с.Чумальово. 25 липня цього ж року засуджений війсьним трибуналом прикордонних військ МДБ Закарпатського округу по ст. 20-54-1 «а» УК УРСР до 25 років виправно-трудових таборів, з поразкою у правах на 5 років і конфіскацією майна. Визначенням військового трибуналу 4 Військово-Морського флоту від 8 червня 1955 р. раніше прийнятий вирок щодо засудженого був змінений. «Действия Боня переквалифіцированы со ст. 20-54-1 а УК УССР на ст.54-12 УК УРСС и определена мера наказания 5 лет лишения свободы

в ИТЛ без поражения в правах и конфискации имущества»². Та пом'якшення покарання уже не полегшило долю ієромонаха Даміана, 14 серпня 1954 р. він помер у в'язниці в м. Дубно.

У висновку, що готувався до реабілітації у 1992 р., вказувалося: «Бонь признан виновным в том, что он летом 1949 года установил связь с оуновцами Пилипцом, Якимом и другими, укрывал их в своей келии, снабжал их продуктами питания. Летом 1951 года встречался с оуновцами, которым рекомендовал для укрытия

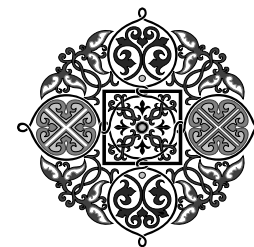
¹ Списокъ и точное описание жизни братіи жіющихъ и жившихъ въ монастыри Святителя о. Николая что при селе Иза, округа Хустскаго въ Карпатской Руси. // Архів Свято-Миколаївського чоловічого монастиря с. Іза Хустського р-ну Закарпатської області. – Арк. 13.

² Архів УСБУ. – Арх. кримін. спр. № 5254-С. (Гашпар І., Орос В., Бонь Д.). – Арк. 602.

часовню на кладбище и дважды в тот день приносил им туда продукты питания. Допрошенный в судебном заседании он показал, что летом 1949 года он по заданию оуновцев вызвал Гашпара в Чумалевский монастырь на связь с оуновцами, но их разговора не слышал. По делу установлено, что Бонь имел с оуновцами случайные встречи. Ни в каких насильственных акциях он участия не принимал. Бонь осужден неосновательно»¹.

Реабілітований у 1992 р.

Юрій Данилець

¹ Архів УСБУ. – Арх. кримін. спр. № 5254-С. (Гашпар І., Орос В., Бонь Д.). – Арк. 602.